

EXPUNERE DE MOTIVE

Secțiunea 1 – Titlul proiectului de act normativ

LEGE privind aprobarea Ordonanței de urgență pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991

Secțiunea a 2-a – Motivul emiterii actului normativ

1. Descrierea situației actuale

Potrivit art. 5 alin. (1) din Constituția României, republicată, „Cetățenia română se dobândește, se păstrează și se pierde în condițiile prevăzute de legea organică.”

Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată reprezintă cadrul normativ în materia cetățeniei, stabilind modurile de dobândire, acordare și pierdere a cetățeniei române, precum și autoritățile publice care au competență în materie.

Actul normativ propune, în principal, modificări în materia procedurii acordării cetățeniei române, vizând clarificarea unor aspecte incidente în procedura de acordare și redobândire a cetățeniei române de către copiii minori ai cetățenilor străini sau apatrizilor.

Cu referire la actualele prevederi incidente în materia dobândirii cetățeniei române de către copii născuți din părinți cetățeni străini sau fără cetățenie și care nu au împlinit vârsta de 18 ani trebuie subliniat că modificările legislative din anul 2008 nu au fost de natură a crea o practică uniformă în materia amintită, generând, dimpotrivă, din cauza modului de formulare, interpretări divergente la nivelul autorităților cu atribuții în acest domeniu.

Într-o primă etapă, interpretarea și aplicarea în practică a art. 9 alin. (4) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, care prevede că “În cazul în care minorul a dobândit cetățenia română în condițiile alin. (1) sau (2) și nu a fost inclus în certificatul de cetățenie al părintelui sau nu i s-a eliberat certificat de cetățenie potrivit dispozițiilor art. 20 alin. (5) sau (7), părinții sau, după caz, părintele, cetățeni români, pot solicita transcrierea ori înscrierea în registrele de stare civilă române a certificatelor sau extraselor de stare civilă eliberate de autoritățile străine în condițiile Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată”, a fost în sensul că, pentru minor, dobândirea cetățeniei române ar decurge cvasiautomat din legătura de filiație, nefiind obligatorie parcurgerea procedurii de acordare a cetățeniei române odată cu părinții la Autoritatea Națională pentru Cetățenie.

Această interpretare a fost fundamentată pe faptul că art. 9 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 ar prevedea în mod expres o singură condiție pentru obținerea cetățeniei române de către copilul minor unui cetățean străin sau fără cetățenie care a dobândit cetățenia română, și anume ca la data dobândirii cetățeniei de către părinți sau de către unul din părinți copilul să fi avut vârsta de până la 18 ani, iar formularea unei cereri de înscriere sau transcriere în condițiile Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a certificatelor sau extraselor de stare civilă eliberate de autoritățile străine în registrele de stare civilă române, potrivit celor arătate, semnifica manifestarea expresă de voință în dobândirea de către minor a cetățeniei.

În cazul persoanelor cu vârstă mai mare de 14 ani pentru care doar unul dintre părinți a dobândit cetățenia română, care au solicitat transcrierea certificatului de naștere în registrele de stare civilă române și atribuirea codului numeric personal, în contextul în care erau minore la momentul la care părintele a dobândit cetățenia română, autoritățile de stare civilă, pentru a nu lipsi de eficiență juridică prevederile art. 9 alin. (3) din Legea nr. 21/1991, conform cărora „copilul dobândește cetățenia română pe aceeași dată cu părintele său”, au solicitat, cu ocazia transcrierii certificatelor de naștere și atribuirii codului numeric personal, acordul scris atât al persoanei al cărei act de naștere se transcrie, cât și al părinților acesteia cu privire la dobândirea cetățeniei române, chiar dacă legea specială în materie de cetățenie nu conține nicio prevedere în acest sens.

Începând cu anul 2015, la nivelul autorităților publice cu atribuții în domeniul actelor de stare civilă, actelor de identitate și documentelor de călătorie s-a constatat o schimbare de optică cu privire la modul de interpretare și aplicare a art. 9 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, solicitându-se Autorității Naționale pentru Cetățenie confirmarea împrejurării că pentru persoanele solicitante a fost urmată procedura de dobândire a cetățeniei române odată cu părinții acestora – plecând de la ideea că art. 9 este plasat în materia dobândirii la cerere a cetățeniei române și că acordarea la cerere a cetățeniei este incompatibilă cu dobândirea prin efectul legii a cetățeniei de către copiii minori în discuție.

În cazul în care Autoritatea Națională pentru Cetățenie preciza că în dosarul părinților/părintelui nu se regăsește documentația cu privire la minori, autoritățile respective au refuzat, în cazul acestor persoane, înscrierea în registrele de stare civilă române a certificatelor sau extraselor de stare civilă eliberate de autoritățile străine sau eliberarea actului de identitate ori a pașaportului românesc (ori, după caz, reînnoirea acestor acte eliberate anterior), considerând că nu au dobândit cetățenia română.

1¹. - În cazul proiectelor de acte normative care transpun legislație comunitară sau creează cadrul pentru aplicarea directă a acesteia, se vor specifica doar actele comunitare în cauză, însoțite de elementele de identificare ale acestora	Nu este cazul.
2. Schimbări preconizate	➤ Actul normativ prevede modificarea art. 9 din lege, care reglementează dobândirea cetățeniei române de către copiii minori ai cetățenilor străini și apatrizilor. - Dobândirea cetățeniei de către minori este o formă simplificată a dobândirii la cerere a cetățeniei pe bază de ședere, întâlnind, de regulă, două moduri diferite de achiziție: transfer și extindere. Transferul se aplică atunci când persoana vizată este copilul (natural, adoptat) persoanei în cauză care deține deja cetățenia statului respectiv, în timp ce extinderea este condiționată de sau rezultă automat din dobândirea cetățeniei de către părintele persoanei vizate. Prezentul act normativ reglementează de o manieră detaliată sub aspectul condițiilor de fond și procedurale dobândirea cetățeniei de către minori, instituindu-se reguli clare menite să înlăture riscul apariției unor interpretări diferite. - Astfel, ordonanța de urgență prevede că minorul dobândește cetățenia română la cererea părinților săi, odată cu aceștia, iar cererea va fi depusă odată cu cererea părinților de acordare a cetățeniei române întemeiată pe art. 8; în concluzie, pentru minor devine obligatorie parcurgerea procedurii odată cu cererea părinților de acordare a cetățeniei române întemeiată pe prevederile art. 8. De asemenea, în cazul de mai sus se introduce cerința ca minorul să domicilieze, la data cererii, pe teritoriul României; aceste prevederi sunt în concordanță cu dispozițiile din lege, care acordă tribunalului de la domiciliul minorului competența decizională în situația în care părinții nu cad de acord asupra acordării cetățeniei române minorului, cu luarea în considerare a elementelor care se circumscriu conceptului de interes superior al minorului. - Dispoziții procedurale asemănătoare sunt introduse și în materia redobândirii cetățeniei române, în cazul copiilor care nu au împlinit vârsta de 18 ani. - În ordinul președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie de acordare a cetățeniei române prevăzut la art. 19 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 vor fi menționați și minorii care dobândesc cetățenia română. - În cazul în care copilul care nu a împlinit vârsta de 18 ani nu a dobândit cetățenia română odată cu părinții sau cu unul dintre ei, părinții

sau, după caz, părintele care a obținut cetățenia română în temeiul prevederilor art. 8 din lege pot depune o cerere privind acordarea cetățeniei române minorului, dacă acesta domiciliază, la data cererii, pe teritoriul României. Cererea va fi însoțită de dovada mijloacelor legale pentru o existență decentă, în condițiile prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. d) din lege, precum și, după caz, de acordul celuilalt părinte. Soluționarea cererii se face prin ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Cetățenie pe baza raportului conținând propunerea motivată a Comisiei pentru cetățenie. În acest fel reglementarea este corelată cu prevederile art. 6 ale Convenției europene asupra cetățeniei, adoptată la Strasbourg la 6 noiembrie 1997, ratificată prin Legea nr. 396/2002.

Conform art. 6 par. 4 lit. c) din Convenția europeană asupra cetățeniei:

“4. Fiecare stat parte trebuie să faciliteze în dreptul său intern dobândirea cetățeniei sale de către următoarele persoane:

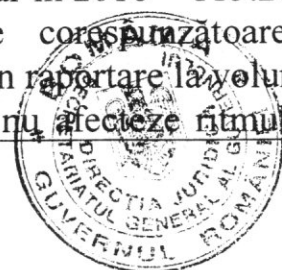
- a) soții cetățenilor săi;
- b) copiii unuia dintre cetățenii săi, care fac obiectul excepției prevăzute la art. 6 paragraful 1 lit. a);
- c) copii, în cazul în care unul dintre părinți dobândește sau a dobândit cetățenia sa;”.

Prevederi asemănătoare sunt introduse și în materia redobândirii cetățeniei române, în cazul copiilor care nu au împlinit vârsta de 18 ani.

➤ Este prevăzută eliberarea unui certificat de cetățenie pe numele minorului, indiferent dacă dobândește cetățenia română împreună cu ambii părinți sau numai cu unul dintre aceștia ori în condițiile art. 9 alin. (5) - (6), 10 alin. (5) sau 11 alin. (2). Soluția normativă propusă va elimina orice dificultate în dovedirea cetățeniei minorului și va duce la simplificarea procedurilor (birocratice) desfășurate în cadrul și între instituțiile statului cu atribuții în domeniul cetățeniei.

➤ Sunt modificate și normele cu privire la dobândirea cetățeniei române de către copilul adoptat, în sensul reglementării situației în care adopția se face de către soțul cetățean român al părintelui firesc sau adoptiv, cetățean străin, ori de către persoana de cetățenie română care se află într-o relație stabilă și conviețuiește cu acest părinte în condițiile prevăzute de Legea nr. 273/2004 privind procedura adopției, republicată, cu modificările ulterioare.

➤ Având în vedere volumul fluctuant al cererilor de cetățenie adresate Autorității Naționale pentru Cetățenie de la înființare și până în prezent - În anul 2010 – 96.695, în 2011 – 102.719, în 2012 – 89033, în 2013 – 53181, în 2014 – 21987, în 2015 – 81531 iar în 2016 – 115.217 - este necesară posibilitatea adaptării periodice corespunzătoare a numărului membrilor Comisiei pentru cetățenie prin raportare la volumul activității curente, astfel încât aceste fluctuații să nu afecteze ritmul de

soluționare a cererilor; în acest sens, proiectul propune modificarea alineatelor (3) și (4) ale articolului 14 prin eliminarea mențiunii referitoare la numărul de 21 de membri ai Comisiei pentru cetățenie.

Prin modificarea propusă, în funcție de resursele umane disponibile, numărul membrilor Comisiei pentru cetățenie, care își desfășoară activitatea în limita cîvorumului minimal de cel puțin 3 membri, va putea fi mărit corespunzător, de o manieră facilă și flexibilă, prin ordinul ministrului justiției, aspect de natură a îmbunătăți serviciul public, celerizând soluționarea cererilor de acordare și redobândire a cetățeniei române.

➤ În ceea ce privește reglementarea situației persoanelor pentru care nu s-a parcurs procedura privind dobândirea cetățeniei române la autoritatea competentă potrivit legii, odată cu părinții care au dobândit cetățenia română sau, după caz, cu părintele care a dobândit cetățenia română, și care erau minori la data la care părinții lor sau, după caz, părintele lor au dobândit cetățenia română, art. II din actul normativ prevede:

- alineatul (1) stabilește că sunt cetățeni români, de la data dobândirii sau redobândirii cetățeniei române de către ambii părinți sau, după caz, de către unul dintre părinți, persoanele pentru care nu s-a parcurs procedura privind dobândirea cetățeniei române la autoritatea competentă potrivit legii, odată cu părinții care au dobândit cetățenia română sau, după caz, cu părintele care a dobândit cetățenia română, dar au obținut, până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, înscrierea ori transcrierea în registrele de stare civilă române a certificatelor sau extraselor de stare civilă eliberate de autoritățile străine sau, după caz, înscrierea pe actele de stare civilă întocmite în registrele de stare civilă române a mențiunilor cu privire la dobândirea cetățeniei române, în temeiul art. 9 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca urmare a dobândirii sau redobândirii cetățeniei române de către ambii părinți sau, după caz, de către unul dintre părinți, fiind minori la data dobândirii sau redobândirii cetățeniei române de către părinții lor sau, după caz, de către părintele lor.

- alineatul (2) reglementează, funcție de obiectul litigiului și în scopul evitării unor tratamente diferite, dată fiind particularitatea situației generate de modul în care la nivelul practicii au fost interpretate și aplicate dispozițiile art. 9 din lege, situația persoanelor care întrunesc condițiile de la alineatul (1), dar cu privire la care, prin hotărâre judecătorească definitivă s-a stabilit că nu au dobândit cetățenia română, întrucât pentru acestea nu s-a parcurs procedura privind dobândirea cetățeniei române la

Autoritatea Națională pentru Cetățenie odată cu părinții care au obținut cetățenia română sau, după caz, cu părintele care a dobândit cetățenia română.

Soluția identificată urmărește evitarea unui tratament diferențiat determinat de excluderea unei categorii de beneficiari de la aplicarea noii norme prevăzute la art. II alin. (1), ca soluție de compromis, cu titlu excepțional.

- alineatul (3) reglementează situația persoanelor care, urmare a dobândirii sau redobândirii cetățeniei române de către ambii părinți sau, după caz, de către unul dintre părinți, în temeiul art. 9 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Legii nr. 119/1996 cu privire la actele de stare civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare au formulat cereri de înscriere sau transcriere în registrele de stare civilă române a certificatelor sau extraselor de stare civilă eliberate de autoritățile străine, precum și cereri prin care se solicită înscrierea mențiunii cu privire la dobândirea cetățeniei române pe actele de stare civilă întocmite în registrele de stare civilă române, cereri depuse la autoritățile competente până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. Aceste cereri se soluționează ținându-se seama de dispozițiile alineatului (1), dacă sunt îndeplinite condițiile acolo prevăzute; de asemenea, dispozițiile art. 9 alin. (2) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare sunt și rămân aplicabile la soluționarea acestor cereri; cu toate acestea, prin derogare de la dispozițiile art. 9 alin. (2), copilul devenit major hotărăște asupra cetățeniei sale; persoanele cărora li s-au respins aceste cereri până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență pot depune noi cereri.

Aceste prevederi țin seama de modul de interpretare și aplicare în practică a art. 9 din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, interpretare în sensul că pentru minor, dobândirea cetățeniei române ar decurge cvasiautomat din legătura de filiație, nefiind obligatorie parcurgerea procedurii de acordare a cetățeniei române odată cu părinții, precum și de jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, poate fi considerată „lege” în sensul Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, numai o normă enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să-și regleze conduita. Apelând, la nevoie, la consiliere de specialitate, acesta trebuie să poată prevedea, în măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce pot decurge dintr-un act determinat. Totuși, CEDO admite imposibilitatea atingerii unei certitudini absolute în redactarea legilor, precum și riscul ca preocuparea de a asigura certitudinea să conducă la rigiditate excesivă. Multe legi folosesc, inevitabil, formule mai mult sau mai puțin vagi, a

căror interpretare și aplicare depind de practică (Michaud c. Franței, hot. din 6.12.2012, par. 96).

De aceea, CEDO a considerat că existența unei practici interpretative specifice și constante privind o anumită prevedere legală constituie un factor care să conducă la concluzia că respectiva prevedere este previzibilă cu privire la efectele sale (Oleksandr Volkov c. Ucrainei, hot. 9.01.2013, par. 179). În acest context, trebuie subliniată importanța pe care existența unei practici uniforme și constante o are în stabilirea caracterului previzibil al reglementării aplicabile în materia cetățeniei.

În această materie, CEDO a reținut că dreptul de a dobândi sau a păstra cetățenia unui anumit stat nu este garantat de Convenție sau protocoalele la aceasta. Totuși, CEDO nu exclude posibilitatea ca refuzul arbitrar al cetățeniei să pună o problemă pe terenul art. 8 din Convenție, în anumite împrejurări, din cauza impactului unei astfel de măsuri asupra vieții private a persoanei (Petropavlovskis c. Letoniei, hot. 13.01.2015, par. 73). În cauze soluționate recent (Ramadan c. Maltei, hot. 21.06.2016; K2 c. Marii Britanii, dec. 7.02.2017), CEDO a acceptat faptul că în situația retragerii cetățeniei deja acordate se aplică aceleași principii ca și în cazul refuzului acordării cetățeniei, de vreme ce aceasta poate conduce la o ingerință similară, dacă nu chiar mai severă, în dreptul persoanei la respectarea vieții private și de familie. Pentru a determina dacă retragerea cetățeniei încalcă art. 8 din Convenție, CEDO a examinat două chestiuni separate: caracterul arbitrar al măsurii și consecințele pe care aceasta le-a avut pentru persoana vizată.

Pentru a stabili existența arbitrariului, CEDO a analizat dacă măsura a fost prevăzută de lege, dacă a fost însoțită de garanțiile procedurale necesare, inclusiv dacă persoana privată de cetățenie a putut să atace decizia în fața unei instanțe de judecată care să ofere garanțiile relevante, precum și dacă autoritățile au acționat cu diligență și celeritate. Se remarcă faptul că în spețele amintite, în care CEDO nu a constatat o încălcare a art. 8 din Convenție, măsura privării reclamanților de cetățenie a fost consecința comportamentului culpabil al acestora, fiind rezultatul propriilor lor acțiuni (a se vedea par. 89 din hot. Ramada, respectiv par. 52, 53 din decizia K2).

Referitor la cel de-al doilea aspect, CEDO a arătat că privarea unei persoane de statutul de cetățean, ce i-a conferit anterior o serie de drepturi sociale și politice, având consecințe adverse, cum sunt pierderea oportunității de a obține un loc de muncă, pierderea asigurărilor sociale, imposibilitatea reînnoirii actelor de identitate etc., ar putea conduce, în unele cazuri, la încălcarea art. 8 din Convenție (Kuric și alții c. Sloveniei, hot. 26.06.2012, par. 356-359).

Nu trebuie omis din vedere nici faptul că, după cum se arată în Raportul explicativ al Convenției europene asupra cetățeniei, art. 1 din

Convenție cuprinde o listă exhaustivă de cazuri în care cetățenia poate fi pierdută automat (prin efectul legii) sau la inițiativa unui stat parte.

Cu privire la motivul prevăzut la art. 7 alin. 1 lit. e) - absența oricărei legături efective între statul parte și un cetățean care domiciliază în mod obișnuit în străinătate – trebuie subliniat că, potrivit Raportului explicativ amintit, această prevedere a fost concepută în principal pentru a permite statelor să împiedice cetățenii care trăiesc în mod obișnuit în străinătate să păstreze cetățenia de-a lungul mai multor generații. Sintagma „oricărei legături efective” privește doar persoanele care au dublă cetățenie și locuiesc în mod obișnuit în străinătate. Proba absenței oricărei legături efective poate rezulta în special din neîndeplinirea niciunui din demersurile următoare pe lângă autoritățile competente: înregistrarea, solicitarea eliberării documentelor de identitate sau de călătorie, declararea intenției de a păstra cetățenia statului respectiv. Per a contrario, solicitarea înregistrării și eliberării documentelor de identitate sau călătorie ar putea fi interpretate ca demersuri ce vizează menținerea legăturii efective cu statul, cu consecința inaplicabilității motivului amintit în cazul acestor persoane.

Adoptarea de urgență a acestor soluții legislative urmărește, deci, potrivit celor expuse mai sus, înlăturarea incertitudinilor create ca urmare a schimbării practicilor administrative ale instituțiilor statului român, în interpretarea și aplicarea aceluiași norm de drept, un mare număr de persoane fiind prejudiciate astfel, ca urmare a privării de statutul de cetățean, care le-a conferit anterior drepturi sociale și politice corelative, chiar din perspectiva respectării dreptului la viața privată și de familie, drept fundamental consacrat de Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților.

Este de menționat că, pentru perioada 2015-2017, în evidențele Direcției Generale de Pașapoarte, cu privire la persoanele care nu au parcurs procedura de dobândire a cetățeniei române o dată cu părinții, dar care s-au aflat în situații ce au avut legătură cu activitatea de pașapoarte, s-a constatat existența unui număr de 951 de cereri de eliberare a pașapoartelor respinse pe motiv că solicitanții nu au făcut dovada cetățeniei române, iar pe rolul instanțelor de judecată au fost înregistrate 31 de cauze în care Direcția Generală de Pașapoarte a avut/are calitatea de pârât, cu obiect formulat diferit, fiind soluționate definitiv 12 cauze, în toate cazurile fiind pronunțate soluții de respingere a cererilor de chemare în judecată.

Trebuie ținut seama însă și de împrejurarea că la nivelul Direcției Generale de Pașapoarte nu există o evidență distinctă a persoanelor care nu au parcurs procedura dobândirii cetățeniei române și care, totuși, dețin certificate de naștere înscrise ori transcrise în registrele de stare civilă române, precum și pașapoarte valabile sau expirate, aceste cazuri putând

fi identificate doar pe măsură ce persoanele interesate solicit eliberarea unui nou document de călătorie.

De asemenea, potrivit evidențelor Direcției de Stare Civilă a Sectorului 1 al municipiului București au fost formulate în justiție un număr de 285 acțiuni având ca obiect “anularea actelor de stare civilă” transcrise fără ca titularul actului de stare civilă să facă dovada calității de cetățean român, potrivit legii, sau “obligație de a face”, soluționate definitiv, soluționate în primă instanță sau în curs de soluționare pe rolul primei instanțe, cu soluții favorabile atât titularilor, cât și autorității publice.

Trebuie luat în considerare și faptul că numărul persoanelor ale căror cereri de transcriere au fost respinse, justificat de faptul că verificările efectuate nu au condus la clarificarea statutului juridic față de statul român, este ridicat - 2014: 21 cereri; 2015: 583 cereri; 2016: 69 de cereri; 2017: 13 cereri-, în contextul în care, și la nivelul Autorității Naționale pentru Cetățenie, în perioada 2010-2017 au fost aprobate un număr de 499.904 de cereri de redobândire a cetățeniei române în care au fost incluși un număr total de 122.375 de copii, numărul de copii menționat regăsindu-se în doar 84.785 de cereri din numărul total de cereri aprobate.

Este semnificativ de evidențiat și că documentele eliberate de autoritățile române cetățenilor au fost utilizate de titulari, atât în relația cu autoritățile române, cât și cu cele străine, în diverse scopuri, producând o multitudine de efecte juridice - dobândirea cetățeniei române de către descendenți, exercitarea drepturilor electorale, reglementarea șederii în alte țări, îndeplinirea de diverse acte juridice, încheierea de căsătorii, înscrierea la școli/universități, obținerea unor permise de conducere și a altor documente străine, achiziții de terenuri pe teritoriul României etc.

3. Alte informații	Nu au fost identificate.
--------------------	--------------------------

Secțiunea a 3-a – Impactul socioeconomic al proiectului de act normativ

1. Impactul macroeconomic	Nu este cazul.
1 ¹ . Impactul asupra mediului concurențial și domeniului ajutoarelor de stat	Nu este cazul.
2. Impactul asupra mediului afaceri	Nu este cazul.
3. Impactul social	Nu este cazul.
4. Impactul asupra mediului	Nu este cazul.
5. Alte informații	Nu au fost identificate.

Secțiunea a 4-a – Impactul financiar asupra bugetului general consolidat, atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât și pe termen lung (5 ani) – Proiectul nu are influență financiară.

- mii lei -						
Indicatori	Anul curent	Următorii 4 ani				Media pe 5 ani
1	2 2017	3 2018	4 2019	5 2020	6 2021	7
1. Modificări ale veniturilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) impozit pe profit						
(ii) impozit pe venit						
b) bugete locale:						
(i) impozit pe profit						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) contribuții de asigurări						
2. Modificări ale cheltuielilor bugetare, plus/minus, din care:						
a) buget de stat, din acesta:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
b) bugete locale						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
c) bugetul asigurărilor sociale de stat:						
(i) cheltuieli de personal						
(ii) bunuri și servicii						
3. Impact financiar, plus/minus, din care:						
a) buget de stat						
(i) cheltuieli de personal						
b) bugetele locale						
4. Propuneri pentru acoperirea creșterii cheltuielilor bugetare						
5. Propuneri pentru a compensa reducerea veniturilor bugetare						
6. Calcule detaliate privind fundamentarea modificărilor						

veniturilor și/sau cheltuielilor bugetare						
7. Alte informații						
Secțiunea a 5 –a – Efectele proiectului de act normativ asupra legislației în vigoare						
1. Măsurile normative necesare pentru aplicarea prevederilor proiectului de act normativ: a) acte normative în vigoare ce vor fi modificate sau abrogate, ca urmare a intrării în vigoare a proiectului de act normativ; b) acte normative ce urmează a fi elaborate în implementării noilor dispoziții.	Nu este cazul.					
1 ¹ . Compatibilitatea proiectului de act normativ cu legislația în domeniul achizițiilor publice	Nu este cazul.					
2. Conformitatea proiectului de act normativ cu legislația comunitară în cazul proiectelor ce transpun prevederi comunitare	Nu au fost identificate documente în legislația comunitară în domeniu.					
3. Măsurile normative necesare aplicării directe a actelor normative comunitare	Nu este cazul.					
4. Hotărâri ale Curții de Justiție a Uniunii Europene	Nu este cazul .					
5. Alte acte normative și/sau documente internaționale din care decurg angajamente	Actul normativ este compatibil cu prevederile Legii nr. 396/2002 pentru ratificarea Convenției europene asupra cetățeniei, adoptată la Strasbourg la 6 noiembrie 1997.					
6. Alte informații.	Nu au fost identificate.					
Secțiunea a 6-a – Consultările efectuate în vederea elaborării proiectului de act normativ						
1. Informații privind procesul de consultare cu organizații neguvernamentale, institute de cercetare și alte organisme implicate	Nu este cazul.					
2. Fundamentarea alegerii organizațiilor cu care a avut loc consultarea, precum și a modului în care activitatea acestor organizații este legată de obiectul proiectului de act normativ	Nu este cazul.					
3. Consultările organizate cu autoritățile administrației publice locale, în situația în care proiectul de act normativ are ca obiect activități	Nu este cazul.					

ale acestor autorități, în condițiile Hotărârii Guvernului nr. 521/2005 privind procedura de consultare a structurilor asociative ale autorităților administrației publice locale la elaborarea proiectelor de acte normative	
4. Consultările desfășurate în cadrul consiliilor interministeriale, în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 750/2005 privind constituirea consiliilor interministeriale permanente	Nu este cazul.
5. Informații privind avizarea de către: a) Consiliul Legislativ b) Consiliul Suprem de Apărare a Țării c) Consiliul Economic și Social d) Consiliul Concurenței e) Curtea de Conturi.	Proiectul prezentului act normativ a fost avizat de Consiliul Legislativ prin avizul nr. 743/2017. Proiectul prezentului act normativ a fost avizat de Consiliul Economic și Social prin avizul nr. 4451/2017.
Secțiunea a 7-a – Activități de informare publică privind elaborarea și implementarea proiectului de act normativ	
1. Informarea societății civile cu privire la necesitatea elaborării actului normativ	Actul normativ a fost afișat pe site-ul Ministerului Justiției.
2. Informarea societății civile cu privire la eventualul impact asupra mediului în urma implementării proiectului de act normativ, precum și efectele asupra sănătății și securității cetățenilor sau diversității biologice	
3. Alte informații	Nu au fost identificate
Secțiunea a 8-a - Măsuri de implementare	
1. Măsurile de punere în aplicare a proiectului de act normativ de către autoritățile administrației publice centrale și/sau locale – înființarea unor noi organisme sau extinderea competențelor instituțiilor existente	Nu este cazul
2. Alte informații	Nu au fost identificate.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

PRIM – MINISTRU

MIHAI TUȚOSE

